

PRZYSTĘPOWAĆ SIĘ (8) *vb impf*

się (6), się (2).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w -ować).

praes 1 sg przystępuję się (1). ◇ 3 sg przystępuje się (2). ◇ *praet* 3 sg *m* przystępował się (2). ◇ 2 *pl m pers* -ście się przystępowali (1). ◇ *imp* 2 sg przystępuj się (1). ◇ 2 *pl* przystępujcie się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Zbliżać się, podchodzić bliżej ku komuś a. czemuś; accedere Vulg [w tym: do kogo (5)] (7) : Adsto, seu Asto, Stoyę przy kim/ przystępuję się do kogo. Mącz 417d.*

przystępować się ku czemu [= w jakim celu] (1): Leop 2.Reg 11/20 cf przystępować się dokąd.

przystępować się dokąd (1): czemuście się przystępowali [!] pod mur ku bitwie? zaście nie mogli wiedzieć/ że z muru/ z góry wiele strzalał bywają wypuszczane? Leop 2.Reg 11/20.

W połączeniu szeregowym (1): A [Jezus] do vbogich á do nędzników nigdy nie profzony łam dobrowolnie chodził/ łam się przystępował/ á łam się do nich przystępował. RejPos 255v.

Zwrot: »blisko się przystępować« (2): RejZwierc 9; temu się kwiatkowi bardzo przypatruię/ Y co raz się do niego bliżej przystępuie. WitosłLut A3.

Szereg: »przychodzić, przystępować się« (1): [Pan] do vbożuchnych nędzniczków nie profzony łam przychodził/ łam się przystępował RejPos 243v.

Przen (1) : iż ięft blisko w ten czas nád thobą zbawienie twe/ á iż się przystępuie do ciebie łprawiedliwość Pána Boga twego RejPos [226]v.

2. *Nawiązywać znajomość, utrzymywać kontakty z kimś, przestawać [do kogo] (1) : Niebaw się długimi słowy z łzalonym/ áni się przystępu do tego który niema żadnego rozładku [ad insipientem ne accedas]. BibRadz Eccli 22/14.*

Formacje współrdzenne cf STĄPIĆ.

ZCh